

Falliten, naar Bexlen nemlig kommer tilbage til dem. Naar nu Manden fallerer, kunne enkelte af disse Endossenter have Liquidation med Boet, men de, der staae bagved, kunne muligviis ikke liquidere; saa bliver det den enkelte Endossents egen Sag, om han enten vil gaae hen og liquidere med Boet for sit Bexelbeløb, eller gaae tilbage til den Mand, der staaer foran. Nu kan han lade den foranstaaende Endossent, forsaavidt han anseer ham for at være solid, betale sig, for at han skal liquidere, og det bliver altsaa en reen Tilfældighed, om han virkelig har Liquidation med Boet eller ikke. Ligeledes er der ved denne Liquidation med Boer det gt bemærke med Hensyn til Bexler, at, naar en Mand's Credit begynder at vakle, vil man ofte kunne faae Bexler paa Manden, som ere udstedte paa længere Tid, at kjøbe til f. Ex. 80 eller 70 pCt.; naar altsaa en Mand skylder et vist Beløb til et Bo, da bliver det en fuldstændig Liquidation for ham at indkøbe et lignende Beløb i Bexler som det, han skylder Boet. Jeg troer derfor ikke, at Liquidationsretten bør udstrækkes til Bexler, naar de ikke findes hos den Hænderhaver, til hvem de ere udstedte.

Endelig er der i hele denne Fallitlov ikke gjort nogen Forskiel mellem den retsfindige og den letsfindige Fallent; de ere begge behandlede paa samme Maade, men jeg troer rigtignok, at det er af allerførste Vigtighed, at der gjøres Forskiel i den Henseende. En Charakterisering i saa Henseende bliver vistnok vanskelig, thi det er meget vanskeligt at træffe Grændsen mellem den letsfindige og den retsfindige Fallent, men jeg troer dog, man vil opnaae Hensigten ved at sige: Enhver Fallent har Lov til at indgive en Begjæring til Skifteretten om at blive erklæret for en retsfindig Fallent — han kan kun blive det, naar hans Bøger ere sorte ordentlig, naar han i rette Tid har opgjort sin Status, naar han ikke har levet over Gyne, naar han ikke har indladt sig i Speculationer, som ikke svare til hans Formue, og hvilke andre Betingelser man finder det rigtigst at fastsætte. Naar en saadan Begjæring indkommer til Skifteretten, bekendtgjør denne, at der om 8 eller 14 Dage vil blive holdt en

Skiftesamling, hvor der vil blive taget Bestemmelse i Sagen, og alle de Creditorer, der have grundet Indsigelse, at gjøre mod Begjæringen, anmodes da forinden denne Tid om at fremkomme dermed for Retten. Naar da Skiftesamlingen afholdes, vil der kunne tages Bestemmelse om, hvorvidt Indsigelserne ere grundede eller ikke, og om der er Anledning til at erklære Manden for en retsfindig Fallent. Findes det nu, at der er Anledning hertil, da troer jeg denne Mand bør have en Ret fremfor den, der er en letsfindig Fallent; jeg troer ikke, de bør behandles paa samme Maade, og den Ret, som jeg troer burde tilkomme den retsfindige Fallent, er, at naar han har overgivet Skifteretten Alt, hvad han eier, og Enhver har faaet sin Dividende, saa bør man være fri for Efterkrav af Creditorerne. Dette er udtalt ved flere Stadier af denne Sags Behandling, det er ogsaa udtalt i det andet Thing, men det har mødt en meget bestemt Modstand hos de juridiske Medlemmer, hvilket aldeles ligger i Sagens Natur, idet deres Netsbegreb er strengere end de mercantile Medlemmers. Enhver Handelsmand veed, at trods al Fremsynethed, trods al Indsigt, trods al Orden vil Ingen kunne sikke sig mod en saadan Eventualitet som en Fallit. Handelsmanden seer, at det er en Ulykke, som træffer Manden, og at han bør opretholdes, men ikke knuses i denne Ulykke. Dette er den ene Betragning af Sagen; den anden er den: hvorledes forholder det sig i Udlandet? Man vil maaskee svare mig: Udlandets Love komme ikke os ved, de passe ikke til vore Forhold, men dertil maa jeg sige, at Udlandets Fallitlovgivning kommer os meget ved, ligesom Fallitloven her især vedkommer Udlandet, thi det er i Udlandet, at vi som oftest have vor Credit. Naar jeg har en Fordring paa en Mand i Hamborg og han erklæres for en retsfindig Fallent, saa har jeg ved Modtagelsen af Dividenden intet Efterkrav paa ham; men erklæres han derimod for en letsfindig Fallent, da betales der en Dividende, og for det Krav, som jeg forøvrigt har til ham, udsteder Manden et Revers til mig, hvori han lover paa sin Cre at efterbetale mig, saasnart han er istand dertil, og ifølge dette Revers kan jeg, naar han